

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „Dairub Grup” împotriva lui Vasile
Goțonoagă

(repararea prejudiciului material)

împotriva deciziei din 6 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău

Dosarul nr: 2ra-969/24

Nr. PIGD 2-21174931-01-2ra-09082024

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. A. Ciubotaru
Curtea de Apel Chișinău - jud. A. Panov, V. Mihaila, V. Cotorobai

17 decembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dairub Grup”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 noiembrie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Dairub Grup” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Goțonoagă privind repararea prejudiciului material.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că pârâtul Vasile Goțonoagă a fost angajat, în temeiul contractului individual de muncă nr. 17A/-21 din 1 octombrie 2021, în funcția de șofer de taxi, pe durată nedeterminată, fiind încheiat totodată un contract de răspundere materială individuală deplină. Reclamanta a indicat că, la 28 octombrie 2021, pârâtul, aflându-se la volanul automobilului de serviciu „Toyota Prius”, cu numărul de înmatriculare xxxx, proprietatea SRL „Dairub Grup”, din neglijență în exploatarea autovehiculului, a provocat deteriorarea completă a parbrizului, precum și avarierea capotei și a suporturilor laterale.

3. Potrivit raportului de evaluare a pagubei nr. 3768/10A, prejudiciul cauzat a fost stabilit la suma de 30 373,80 lei. Reclamanta a susținut că sunt întrunite condițiile răspunderii materiale a salariatului față de angajator, solicitând obligarea pârâtului la repararea integrală a prejudiciului.

4. Prin referință, pârâtul Vasile Goțonoagă a contestat acțiunea, invocând că reclamanta nu a dovedit suportarea efectivă a prejudiciului pretins, întrucât autovehiculul a fost reparat și utilizat în continuare în activitatea de taxi.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin [hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 februarie 2023](#), acțiunea a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 23 februarie 2023, Societatea cu Răspundere Limitată „Dairub Grup” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 februarie 2023, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii atacate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin [decizia din 6 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău](#), a fost respinsă cererea de apel și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 februarie 2023.

8. Instanța de apel a constatat că, în temeiul contractului individual de muncă nr. 17A/-21 din 1 octombrie 2021 și al ordinului de angajare nr. 17P/-21 din aceeași dată, Vasile Goțonoagă a fost angajat în funcția de șofer de taxi la SRL „Dairub Grup”, fiind ulterior concediat prin ordinul nr. 01-C din 31 octombrie 2021. Totodată, prin actul de predare-primire aferent contractului de răspundere materială deplină, pârâtului i-a fost transmis automobilul „Toyota Prius”, nr. de înmatriculare xxxx, fără obiecții privind starea tehnică.

9. La 28 octombrie 2021, în timpul executării atribuțiilor de serviciu, capota autovehiculului s-a deschis în mers, cauzând deteriorarea parbrizului și a unor elemente ale caroseriei. Potrivit raportului de evaluare, prejudiciul a fost estimat la suma de 30 373,80 lei.

10. Instanța de apel a reținut că, în conformitate cu art. 1410 Cod civil, debitor al obligației de reparare a prejudiciului cauzat de un izvor de pericol sport este posesorul acestuia, iar salariatul care exploatează vehiculul în temeiul raporturilor de muncă nu are această calitate.

11. De asemenea, s-a constatat că avarierea autovehiculului s-a produs ca urmare a unor defecțiuni tehnice, iar nu în rezultatul unor acțiuni ilicite ori intenționate ale intimatului, nefiind întrunite condițiile răspunderii materiale în mărime deplină prevăzute de Codul muncii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 9 august 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „Dairub Grup” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 martie 2024, solicitând casarea acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare, invocând caracterul nelegal și netemeinic al soluției atacate. Recurenta a susținut că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și a apreciat în mod vădit nerezonabil probatoriul administrat, arătând că soluția este insuficient motivată, fiind ignorate argumentele și probele prezentate, în special raportul de evaluare a pagubei nr. 3768/10A, precum și alte circumstanțe relevante pentru soluționarea cauzei.

13. Totodată, recurenta a susținut că instanța de apel a determinat incorect obiectul probațiunii, cu încălcarea art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, și a aplicat eronat dispozițiile Codului muncii privind răspunderea materială a salariatului, în condițiile existenței unui contract de răspundere materială deplină. În opinia recurente, erau întrunite condițiile prevăzute de art. 338 și art. 339 din

Codul muncii, precum și cele ale art. 1410 din Codul civil, pentru angajarea răspunderii materiale în mărime deplină a intimatului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

15. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

16. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

17. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

18. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

19. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 6 martie 2024, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 18 iunie 2024 (f.d.190). Prin urmare, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dairub Grup” la 9 august 2024 se consideră depus în termen (a se vedea pct. 15).

20. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că prevederile Codului de procedură civilă consacră nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, ci și un standard de seriozitate privind invocarea unor încălcări esențiale de drept material și procedural, capabile să conducă la răsturnarea deciziilor instanțelor de apel.

21. Potrivit prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii atacate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

22. În speță, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dairub Grup” se limitează la reiterarea situației de fapt și a unor norme generale considerate relevante, argumente care au fost deja invocate și examinate în cadrul apelului. Recurenta nu indică încălcări concrete ale normelor de drept material sau procedural și nici vicii esențiale de procedură care să justifice răsturnarea soluției instanței inferioare. O asemenea abordare nu întrunește exigențele testului de admisibilitate, iar examinarea recursului în aceste condiții ar echivala cu exercitarea unui control din oficiu, inadmisibil în cadrul competenței Curții Supreme de Justiție.

23. Instanța de apel a motivat decizia în mod detaliat, reținând că raporturile dintre părți au avut natura unor raporturi de muncă, iar pretențiile reclamantei privind repararea prejudiciului nu pot fi întemeiate pe art. 1410 din Codul civil, întrucât posesor al izvorului de pericol sporit este angajatorul, iar salariatul care exploatează vehiculul în virtutea raporturilor de muncă nu are această calitate. Totodată, s-a constatat că nu au fost întrunite condițiile angajării răspunderii materiale în mărime deplină a salariatului, potrivit Codului muncii, nefiind stabilite acțiuni culpabile intenționate ale intimatului, iar avarierea autovehiculului s-a produs ca urmare a unor defecțiuni tehnice ale mecanismului de închidere a capotei, și nu ca rezultat al unor acțiuni ilicite ale acestuia.

24. Recurenta a formulat doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată, fără a prezenta argumente juridice pertinente care să încadreze recursul în limitele prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, ceea ce justifică aprecierea recursului ca vădit neîntemeiat.

25. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se respinge ca fiind vădit neîntemeiat.

26. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dairub Grup”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat